

УДК 330.322

ІНВЕСТИЦІЙНІ РЕСУРСИ: СУТНІСТЬ, МЕХАНІЗМ ЗАЛУЧЕННЯ ТА РОЛЬ В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Зінченко Олена Антонівна, професор кафедри фінансів суб'єктів господарювання та інноваційного розвитку, д. е. н, проф., Державний вищий навчальний заклад «Криворізький національний університет», м. Кривий Ріг, e-mail: nvo.alta@gmail.com, тел: +380671185630

Павліцій Даріуш Олесь, мер міста Громадка, м. Громадка, Польща

Зінченко Дмитро Сергійович, магістрант, факультет менеджменту і маркетингу, Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського, м.Київ

Olena Zinchenko, Professor of the Department of Business Entities Finance and Innovative Development, Ph.D., Professor, State Higher Educational Establishment «KRIVOROGSKYI NATIONAL UNIVERSITY», Krivoy Rog

Dariy Pawliszczy, Municipality of Gromadka, Gromadka, Poland

Dmitry Zinchenko, student, Faculty of Management and Marketing, KYIV POLYTECHNIC INSTITUTE BY SIKORSKY, Kiev

E. Zinchenko, D. Pawliszczy, D. Zinchenko. Investment resources: essence, mechanism of attraction and role in the economic development of the enterprise.

The article is devoted to the improvement of theoretical and methodical approaches to the formation of the mechanism of attraction of investment resources. A brief overview of statistical information on the current state of investment activity in Ukraine was carried out and the emphasis was placed on the need to implement urgent measures to intensify innovation and investment activity in order to increase the investment attractiveness of the domestic economy. On the basis of the analysis of statistical-analytical data, it is proved that, against a background of a few-year fall, Ukraine's economy, albeit slowly, begins to reborn. And according to the classical formula at the stage of the crisis, investment and innovation resources are emerging as essential. The role of investments in the economic development of the enterprise is outlined. The author analyzes the approaches of authors to the definition of the essence of concepts related to investment and innovation activity in order to find advanced methods of managing the formation of the mechanism of investment resources attraction. The author's vision of the term "investment resources" is proposed as follows: "Investment resources represent all types of values that are invested in the objects of the enterprise in order to increase economic results, namely profit growth, market value of the enterprise and the income of its owners". Methodological approaches to the development of a model of investment attraction taking into account typical variants of such a model have been improved. The author's advanced methodology of substantiation of expediency of introduction of investments is outlined by developing a system of measuring the planned level of economic development of the enterprise with economic and financial positions.

Зінченко О., Павліцій Д., Зінченко Д. Інвестиційні ресурси: сутність, механізм залучення та роль у економічному розвитку підприємства.

Стаття присвячена удосконаленню теоретичних та методичних підходів щодо формування механізму залучення інвестиційних ресурсів. Здійснено стислий огляд статистичної інформації щодо теперішнього стану інвестиційної діяльності в Україні та акцентовано увагу на необхідності впровадження невідкладних заходів щодо активізації інноваційно-інвестиційної діяльності з метою підвищення інвестиційної привабливості вітчизняної економіки. Окреслено роль інвестицій в економічному розвитку підприємства. Проаналізовано підходи авторів до визначення сутності понять, пов'язаних з інвестиційно-інноваційною діяльністю з метою пошуку удосконалених методів управління формуванням механізму залучення інвестиційних ресурсів. Запропоновано авторське бачення терміну «інвестиційні ресурси». Удосконалено методичні підходи до розробки моделі залучення інвестицій з урахуванням типових варіантів такої моделі. Викладено авторську удосконалену методіку обґрунтування доцільності впровадження інвестицій шляхом розробки системи вимірювання планового рівня економічного розвитку підприємства з економічних та фінансових позицій.

Зинченко А. А., Павлиций Д. О., Зинченко Д. С. Инвестиционные ресурсы: сущность, механизм привлечения и роль в экономическом развитии предприятия.

Статья посвящена усовершенствованию теоретических и методических подходов по формированию механизма привлечения инвестиционных ресурсов. Осуществлен краткий обзор статистической информации по нынешнему состоянию инвестиционной деятельности в Украине и акцентируется внимание на необходимости внедрения безотлагательных мер по активизации инновационно-инвестиционной деятельности с целью повышения инвестиционной привлекательности отечественной экономики. Определена роль инвестиций в экономическом развитии предприятия. Проанализированы подходы авторов к определению сущности понятий, связанных с инвестиционно-инновационной деятельностью с целью поиска усовершенствованных методов управления формированием механизма привлечения инвестиционных ресурсов. Предложено авторское видение термина «инвестиционные ресурсы». Усовершенствованы методические подходы к разработке модели привлечения инвестиций на основе типовых вариантов такой модели. Изложена авторская усовершенствованная методика обоснования целесообразности внедрения инвестиций путем разработки системы измерения планового уровня экономического развития предприятия с экономических и финансовых позиций.

Постановка проблеми. Економіка України наразі знаходиться у кризовому стані. Згідно даних міжнародних рейтингів наша країна на сучасному етапі свого розвитку не є інвестиційно привабливою для закордонних інвесторів. Тому вирішення питання пошуку шляхів виведення вітчизняних підприємств із кризи ускладнюється даною ситуацією. Тому трансформація управлінських пріоритетів повинна здійснюватись в сторону вивчення можливостей мобілізації інвестиційних ресурсів, удосконалення механізму їх залучення та підвищення ефективності їх використання з метою сприяння економічному розвитку підприємства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивченню широкого спектру питань, пов'язаних з інноваційно-інвестиційною діяльністю присвячено праці значної кількості авторів [1-10 та ін.]. Загальновідомо, що з часів виникнення концепції сучасного економікс ці питання є одними з найбільш досліджуваних у вітчизняній та світовій економічній літературі, оскільки неодноразово доведено, що без інвестування, і зокрема, без інвестування в інновації, будь-який прогресивний розвиток є неможливим. Вченими опрацьовано багато підходів як до визначення сутності даних категорій, ролі в економічному розвитку, їх складових та класифікації, так і до формування ефективних механізмів залучення інвестицій, удосконалення методів вимірювання ефективності їх впровадження тощо.

Наприклад, у роботах [1-10 та ін.] такими авторами, як О. Амоша [1], І. Бланк [2], В. Бочаров [3], О. Другов [4] В. Жуков[5], Т. Логотова [6], К. Салига [7], А. Турило [8], Р. Фатхутдинов [9], З. Янченко [10] та ін. відображено сутність понять «інновації», «інвестиції» та «інвестиційні ресурси», визначено їх роль в економічному розвитку підприємства та вирішено комплекс теоретико-методологічних питань, пов'язаних з їх дослідженням.

Виокремлення невирішеної проблеми. Наразі існує проблема перенасиченості інформаційного простору щодо визначення сутності понять «інвестиції», «інновації», «інвестиційні ресурси». Дані поняття трактуються неоднозначно і різновекторно, що не сприяє як порозумінню серед науковців, так створенню базису для обґрунтування ефективності прийняття практичних господарських рішень в площині формування стратегій і механізмів інвестиційної діяльності підприємств. У роботі започатковано вирішення цієї проблеми з метою підвищення якості економічного розвитку підприємств у сучасних умовах господарювання.

Мета роботи - розширити теоретико-методологічні та методичні підходи до трактування сутності інвестиційних ресурсів, визначення їх ролі в економічному розвитку підприємства, а також формування механізму їх залучення з огляду на підвищення їх інноваційності з метою зростання рівня економічного розвитку підприємства.

Результати дослідження. На початку дослідження вважаємо за доцільне акцентувати увагу на удосконаленні теоретичних підходів щодо визначення сутності поняття «інвестиційні ресурси».

Підходи до трактування сутності понять «інвестиції», «інвестиційні ресурси», «інвестиційна діяльність», «інноваційно-інвестиційна діяльність» не є однозначними.

У Законі України «Про інвестиційну діяльність» визначено «правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності на території України» [12]. Сутність інвестицій у ньому розкривається наступним чином (Стаття 1 даного Закону): «Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект. Такими цінностями можуть бути: кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери (крім векселів); рухоме та нерухоме майно; майнові права інтелектуальної власності; сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань; права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права; інші цінності.» [12]. Визначення інвестиційної діяльності наведено у другій статті даного Закону: «Інвестиційною діяльністю є сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій» [12].

Інвестиційні ресурси у даному Законі характеризуються об'єктно і здебільшого позиціонуються як джерела фінансування інвестиційної діяльності. Щодо цього у статті 10 даного Закону відзначено, що «Інвестиційна діяльність може здійснюватись за рахунок: власних фінансових ресурсів інвестора (прибуток, амортизаційні відрахування, відшкодування збитків від аварій, стихійного лиха, грошові нагромадження і заощадження громадян, юридичних осіб тощо); позичкових фінансових коштів інвестора (облігаційні позики, банківські та бюджетні кредити); залучених фінансових коштів інвестора (кошти, одержані від продажу акцій, пайові та інші внески громадян і юридичних осіб); бюджетних інвестиційних асигнувань; безоплатних та благодійних внесків, пожертвувань організацій, підприємств і громадян. [12].

У роботі [2] стверджується, що «інвестиційні ресурси представляють собою всі види фінансових активів, що залучаються з метою вкладення в об'єкти інвестування».

Крім того, наразі є достатньо поширеним підхід щодо визначення інвестиційних ресурсів у якості цінностей, що вкладаються з метою приросту доданої вартості.

З нашої точки зору, на основі розглянутих підходів, удосконалене визначення інвестиційних ресурсів (на рівні функціонування підприємства) можна надати наступним чином. Інвестиційні ресурси представляють собою всі види цінностей, що вкладаються в об'єкти діяльності підприємства з метою зростання економічних результатів, а саме приросту прибутку, ринкової вартості підприємства та доходів його власників.

Доповнює спектр понять, що використовуються нами в роботі, надане автором роботи [8] визначення інновацій: «інновація – це комплексна категорія, що характеризує якісно новий результат у різних сферах діяльності людини, який відображається в матеріальній та нематеріальній формах і застосування якого має принести певні конкурентні переваги й вигоди або ефективно досягнення поставленої мети. У ринковій економіці інновація – це об'єктивна економічна категорія, і як результат вона передусім пов'язана з досягненням економічного ефекту [8]».

Проблеми розвитку інвестиційного процесу в Україні спричиняються високим рівнем невизначеності, непередбачуваності та ризикованості. Світовий досвід підтверджує, що навіть у розвинутих країнах ці ризики мінімізуються за допомогою заходів державної фінансової підтримки інновацій. При цьому серед проблем, від розв'язання яких залежать тенденції динаміки економічного розвитку країни у

перехідний період, одне з ключових місць посідають проблеми, пов'язані з оптимізацією джерел фінансування інвестиційної діяльності.

Згідно аналітичних даних про стан України у 2016 році, наведений у Звіті про діяльність Співки економістів за 2016 рік [11] «ВВП України у 2016 році збільшився порівняно з 2015 роком на 2,3 %...Індекс промислової продукції за підсумками 2016 року склав 102,4%... [11, с.14]. У 2016 р. в економіку України іншими країнами інвестовано 4405,8 млн. дол. проти 3763,7 млн. дол. США у 2015 р., прями інвестиції з України в економіку країн світу склали 20,7 млн. дол. США проти 27,9 млн. дол. США у 2015 році. Інвесторами з країн ЄС вкладено 1972,0 млн. дол. США прямих інвестицій (з них 68% припадає на Кіпр, Велику Британію, Нідерланди та Австрію) [11,с.25-26].»

Процитовані нами статистично-аналітичні дані свідчать про те, що на тлі декількарічного падіння економіка України, хоч і повільно, починає відроджуватись. А отже, за класичною формулою, за таких умов - саме на етапі виходу із кризового періоду - вкрай необхідні рішучі заходи щодо сприяння такому відродженню. На цьому етапі інвестиційно-інноваційні ресурси постають як першочергово необхідні.

З іншої сторони, важливо в даному ракурсі також акцентувати увагу і на макропоказниках розвитку України за 2016 рік: «За підсумками 2016 року Україна опинилась серед країн, чия економіка повільно падає...Згідно даних, оприлюднених під час всесвітнього економічного форуму в Давосі у січні 2017 року, Україна у рейтингу країн з економіками, що розвиваються, перебуває на 47-й сходинці - між Гватемалою та Гондурасом. Рівень розвитку економіки України оцінюється в 3,67 бала із 7 можливих, що позиціонує її серед низки країн, чії економічні показники протягом минулого року демонстрували повільний регрес...За рейтингом Doing Business-17 Україна займає 80 місце. (А за оцінками експертів Світового банку один пункт в рейтингу Doing Business приносить державі інвестиції в обсязі близько 500-600 млн. дол. США)» [11,с.33-34].

Отже, зростання рівня економічного розвитку країни в цілому і кожного суб'єкта підприємницької діяльності зокрема має послужити запорукою зростання інвестиційної привабливості вітчизняної економіки.

Як було доведено вище, активізація інвестиційно - інноваційної діяльності є першопричиною економічного зростання. Це підтверджують багато економічних теорій, розбіжності полягають тільки у тому, які за формою власності інвестиції мають відігравати основну роль у виведенні економіки з кризи. Так, прихильники класичної економічної теорії говорять, що пріоритетними повинні бути приватні інвестиції із ринковим механізмом розподілу. У свою чергу, прибічники кейнсіанської економічної школи головну роль відводять державним інвестиціям із адміністративно-ринковим механізмом розподілу. Однак усі вони розглядають інвестиції як фундамент економічного зростання.

Вибір інвестиційної діяльності як основного фактору економічного зростання ставить проблему підвищення ефективності використання обмежених фінансових ресурсів із метою забезпечення більш стрімкого й стійкого економічного зростання. Для розв'язання цього завдання розглянемо інвестиції в інновації в розрізі сучасної системи фінансового управління економічними процесами на підприємствах. На думку авторів [13, с.321] джерелами фінансування капітальних вкладень можуть бути: власні фінансові ресурси; позичені фінансові ресурси; кошти, отримані від продажу цінних паперів, внески членів трудових колективів; кошти державного бюджету та місцевих бюджетів; кошти іноземних інвесторів. Насамперед, джерела фінансування інноваційних проектів залежать від фінансового механізму підприємства. З точки зору сучасних досліджень фінансового менеджменту [13-15 та ін.] розмежовують фінансовий механізм за ознакою рівня фінансового управління на директивний і регульовальний. Безпосередній вплив на фінансову діяльність підприємства

здійснюється через фінансовий механізм державного фіскального регулювання (ставки податків, різноманітні стимули і санкції), але, у свою чергу, ефективна організація та функціонування фінансів підприємства впливають на рівень державних фінансів (наповнюваність державного й місцевих бюджетів, позабюджетних фондів) і на економічне зростання взагалі.

Можливість залучати фінансові ресурси з різних джерел, у тому числі на фінансовому ринку, дає змогу підприємству відносно вільно маневрувати структурою цих ресурсів, вибираючи оптимальні їхні комбінації. Однак є певні чинники, що впливають на обсяг і структуру фінансових ресурсів підприємства. До них належать: форма власності й організаційно-правові форми підприємства (так, наприклад, державні підприємства багато в чому залежать від складу і обсягу державних фінансових ресурсів як додаткового джерела формування капіталу), галузева приналежність підприємства, мета і завдання фінансово-господарської діяльності на певному проміжку часу, внутрішня фінансова політика підприємства тощо.

З нашої точки зору, питання збільшення інвестицій для кожного конкретного підприємства дотоді залишатиметься невирішеним, допоки його власники не матимуть обґрунтованих доказів того, що саме дані конкретні інвестиційні проекти призведуть до зростання економічної ефективності та ринкової вартості підприємства, а також до підвищення рівня доходів самих власників. А отже, ТОП-менеджменту підприємства необхідно сформувати відповідний науково опрацьований інструментарій щодо: 1) обґрунтування доцільності інвестицій для підвищення рівня економічного розвитку підприємства; 2) формування та використання дієвого механізму залучення та використання інвестицій; 3) організації безперервного контролю за цим процесом на всіх етапах його здійснення з метою своєчасного реагування на будь-які відхилення. Крім того, загальновідомо, що лише інвестиції інноваційного спрямування сприятимуть досягненню необхідних власникам результатів, оскільки нами у попередніх дослідженнях аргументовано доведено пряму кореляцію зростання вкладень в інновації – зростання якості прибутку – підвищення економічної ефективності – збільшення ринкової вартості підприємства – підвищення доходів власників.

Що стосується економічного обґрунтування доцільності інвестицій та розробки відповідних моделей вітчизняними вченими пропонується значна кількість підходів до вирішення цих питань: як за рахунок розробки оптимізаційних, інтегрованих, детермінованих, так і імітаційних моделей оцінювання ефективності інноваційних проектів. Нам більше імпонує для даної мети використання нечітко-множинної моделі.

Крім того, пропонуємо на етапі доведення економічної доцільності інвестиційно-інноваційних проектів використовувати підходи до оцінки економічної ефективності інвестиційної діяльності підприємств, викладені в роботі [16, с.336-360].

Для удосконалення оцінювання зміни рівня економічного розвитку підприємства після впровадження інвестиційних проектів існує значна кількість загальновідомих методик. Далі в роботі ми пропонуємо інтерпретувати з цією метою золоте правило економіки, яке базується в першу чергу на тому, що при створенні кожного підприємства власники визначають його місію, мету та завдання. При цьому ринкові умови господарювання вимагають, щоб діяльність підприємства була конкурентоспроможною і економічно ефективною, а це в свою чергу, пов'язано з розробкою раціональної економічної політики на підприємстві. Золоте правило фінансування визначає умови ефективної фінансової діяльності підприємства, напрямки раціонального управління його фінансами, вимоги до формування сукупності елементів активів і пасивів та шляхи оптимізації грошових потоків. через формування оптимальних пропорцій в системі балансу підприємства та через забезпечення

узгодженості строків, на які мобілізуються фінансові ресурси, зі строками, на які вони вкладаються в активи підприємства:

1) умова ліквідності балансу:

$$A_1 \geq P_1; A_2 \geq P_2; A_3 \geq P_3; A_4 \leq P_4, \quad (1)$$

2) умова узгодженості строків:

$$t_{м.фр.і} \geq t_{вк.а.іj}, \quad (2)$$

де A_1 – абсолютно ліквідні активи (готівка і короткострокові фінансові інвестиції); A_2 – швидколіквідні активи (поточна дебіторська заборгованість, векселі отримані); A_3 – повільноліквідні активи (запаси сировини, матеріалів, готова продукція, незавершене виробництво тощо); A_4 – важколіквідні активи (основні засоби, довгострокові фінансові вкладення, незавершене будівництво тощо); P_1 – найбільш термінові зобов'язання (кредиторська заборгованість і кредити банку, терміни повернення яких настали); P_2 – середньострокові зобов'язання (короткострокові кредити банків); P_3 – довгострокові зобов'язання (довгострокові кредити банків); P_4 – власний капітал; $t_{м.фр.і}$ – період, на який мобілізується фінансовий ресурс i -го виду; $t_{вк.а.іj}$ – період, на який вкладається i - й фінансовий ресурс в актив j -го виду на підприємстві.

Таке поєднання двох критеріїв (економічних умов, відображених у формулах (1) і (2)) більш ґрунтовно і всебічно характеризує сутність і механізм дії золотого правила фінансування підприємства.

Є можливість удосконалення також і золотого правила економіки підприємства (за назвою і сутністю). Згідно загальновідомих методик, зміст золотого правила підприємства виражається умовою:

$$T_{П} > T_{B} > T_{A} > 100 \% , \quad (3)$$

де, $T_{П}$ – темп зростання прибутку підприємства, %; T_{B} – темп зростання витрат від продажу продукції (робіт, послуг), %; T_{A} – темп зростання сукупних активів підприємства, %.

У нерівності (3) перша її частина ($T_A > 100\%$) трактується як нарощення економічного потенціалу і масштабів діяльності підприємства, друга частина ($T_B > T_A$) – як необхідність забезпечення підвищення ефективності використання всіх наявних ресурсів підприємства; третя частина ($T_{П} > T_B$) – як відносне зниження витрат виробництва і обігу (за рахунок того, що прибуток підприємства зростає швидше від обсягу реалізації продукції і сукупного капіталу).

На наш погляд, золоте правило економіки підприємства повинно охоплювати економічні інтереси власників підприємства (їх особисті доходи і ринкова вартість підприємства), кінцеву мету й умови якісного стратегічного і тактичного його розвитку. Стратегія якісного економічного розвитку підприємства полягає в тому, щоб максимізувати ці величини для власників, а тактика – щоб зберегти необхідне співвідношення між прибутком, витратами і сумою активів (нерівність (3)) в поточній діяльності підприємства.

Виходячи з цього, нами пропонується представляти зміст золотого правила економіки наступною сукупністю умов:

$$1) T_{РВП} > 100 \% , , T_{ВК} > 100 \% \text{ (або } T_{РВП} > T_{ВК} > 100 \%), \quad (4)$$

$$2) T_{П} > T_{B} > T_{A} > 100 \% , \quad (5)$$

де $T_{РВП}$ – темп зростання ринкової вартості підприємства;

$T_{ВК}$ – темп зростання власного капіталу.

Умова, коли $T_{\Pi} > T_A > 100\%$ опосередковано характеризує якісні чинники при формуванні прибутку підприємства, а сама наявність якісного прибутку є основою формування якісної складової власного капіталу підприємства і його ринкової вартості, що відображено в нерівностях (4) і (5). Така оцінка власного капіталу підприємства є важливою ознакою ефективного планування його величини, коли пріоритетом виступають якісні напрямки розвитку підприємства.

З врахуванням специфіки фінансової діяльності підприємства (фінансова діяльність є важливою складовою загальної економічної діяльності підприємства) золоте правило економіки підприємства прийме наступний вигляд:

$$T_{РВП} > 100\%, T_{БК} > 100\%, \text{ (або } T_{РВП} > T_{БК} > 100\% \text{)}, \quad (6)$$

при

$$1) T_{\Pi} > T_B > T_A > 100\%, \quad (7)$$

$$2) A_1 \geq P_1; A_2 \geq P_2; A_3 \geq P_3; A_4 \leq P_4, \quad (8)$$

$$3) t_{м.фр.і} \geq t_{ек.а.іj} \quad (9)$$

Така модель загального розвитку підприємства (золоте правило системного розвитку підприємства) в ідеалі повинна охоплювати всі сторони діяльності підприємства і може трансформуватися в залежності від того, які критерії є більш нагальними з позиції сукупних об'єктивних і суб'єктивних умов його розвитку та суспільства в цілому для періоду, що прийнято для оцінки інвестиційних проектів.

Висновки та пропозиції. Таким чином, запропоновані в роботі підходи щодо удосконалення трактування сутності інвестиційних ресурсів, а також удосконалений механізм їх залучення сприятимуть удосконаленню управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємств з метою активізації їх економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Амоша О. І. Активізація інноваційної діяльності: організаційно-правове та соціально-економічне забезпечення / О. І. Амоша, В. П. Антонюк, А. Ш. Землянкін та ін.; Ін-т економіки промисловості НАН України. Донецьк, 2007. - 328 с.
2. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент: учебный курс. /И. А. Бланк. -К.:Эльга, Ника-центр, 2001. - 448 с.
3. Бочаров В. В. Методы финансирования инвестиционной деятельности предприятий. /В.В.Бочаров. - Москва: Финансы и статистика, 1998.- 60 с.
4. Другов О. О. Інвестиційне забезпечення інтелектуалізації економіки України : [монографія] / О. О. Другов. – К.: УБС НБУ, 2010. – 284с.
5. Жуков В. Р. Управление инновационно-инвестиционной деятельностью предприятия: учеб. пособ. / В. Р. Жуков. - Донецк: Народ-пресс, 2006. 147 с.
6. Логутова Т. Г. Организационно-экономический механизм государственного управления инновационным развитием региона: монография. / Т. Г. Логутова. - Мариуполь: Приазов. гос. техн. ун-т, 2006. - 226 с.
7. Салига К. С. Економічні теорії інноваційного розвитку підприємства. /К. С. Салига. -Запоріжжя: КПУ, 2009. - 216 с.
8. Турило А. А. Основи управління інноваційним розвитком підприємства: монографія. / А.А . Турило - Кривий Ріг: Вид. Р. А. Козлов, 2017. - 307 с.
9. Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент. / Р. А. Фатхутдинов. - Санкт-Петербург: Питер, 2002. - 400 с.
10. Янченко З. Б. Ефективне управління інноваційною діяльністю (регіональний аспект). – З. Б. Янченко. //Інноваційна економіка . – Тернопіль. – 2017. - №3-4- С.100-104.
11. Звіт про діяльність Спілки економістів України за 2016 рік. / За заг.ред. Оскольського. – К., Спілка економістів України. - 2017. – 270 с.
12. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. зі змінами та доповненнями. [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://uazakon.ru/ukr/ukr-zakon-ob-investitsionnoy-deyatelnosti.html>
13. Герасимчук Н. С. Економічні і інституціональні умови інвестиційної діяльності. /Н. С. Герасимчук //

Економіка України, 1994. -№12.

14. Фінансовий менеджмент: Навч. посібник. Видання третє, перероблене і доповнене/ За ред. Г. Г. Кирейцева.- К.: «Центр навчальної літератури», 2004.-531с.

15. Фінанси підприємств: Підручник/ За ред. А. М. Поддєрьогіна.- К.:КНЕУ, 2005.- 546 с.

16. Іщенко М. І. Теорія оцінки фінансово-економічних результатів діяльності промислових підприємств [монографія] : /М. І. Іщенко/ Кривий Ріг: Вид Р.А.Козлов,2014. – 422 с.

References (BSI):

1. Amosha O., Antonyuk V., Zemlyankin A. (2007), «Activation of innovation activity: organizational, legal and socioeconomic support», [Aktivizatsiya innovatsiyanoi diyal'nosti: orhanizatsiyno-pravove ta sotsial'no-ekonomichne zabezpechennya], Donets'k, In-t ekonomiky promyslovosti NAN Ukrayiny, 328 p.

2. Blank I. (2001), «Investment Management: Training Course», [Ynvestytsyonnyy menedzhment: uchebnyy kurs], Kiev, Elga, Nika-center edn, 448 p.

3. Bocharov V. (1998), «Methods of financing investment activity of enterprises», [Metody fyansyrovanyya ynvestytsyonnoy deyatel'nosti predpryyatyy], Moscow, Fynansy y statystyka edn, 60 p.

4. Drugov O. (2010), «Investment provision of the intellectualization of the Ukrainian economy», [Investytsiynne zabezpechennya intelektualizatsiyi ekonomiky Ukrayiny], Kiev, UBS NBU edn, 284 p.

5. Zhukov V. (2006), «Management of innovation and investment activity of the enterprise», [Upravlenye ynnovatsiyonno-ynvestytsyonnoy deyatel'nost'yu predpryyatyya], Donetsk, Narod-press edn, 147 p.

6. Logutova T. G. (2006), «Organizational-economic mechanism of state management of innovative development of the region: monograph», [Orhanyzatsiyonno-ekonomychesky mekhanizm hosudarstvennoho upravlenyya ynnovatsiyonnyy razvytyem rehyona: monohrafiyya], Mariupol: Pryazov. hos. tekhn. un-t edn, 226 p.

7. Saliga K. (2009), «Economic Theories of Innovative Development of Enterprise», [Ekonomichni teoriyi innovatsiyonnoho rozvytku pidpryyemstva], Zaporozhye, KPU, 216 p.

8. Turylo A. (2017), «Fundamentals of Management of Innovative Development of Enterprise: Monograph», [Osnovy upravlinnya innovatsiyonnyy rozvytkom pidpryyemstva: monohrafiya], Kryvy Rih, Kozlov edn, 307 p.

9. Fathudinov R. (2002), «Innovation management», [Ynnovatsiyonnyy menedzhment], St. Petersburg, Peter edn, 400 p.

10. Janchenko Z. (2017), «Effective management of innovation activities (regional aspect)». - [Efektyvne upravlinnya innovatsiyonnyy diyal'nisty (rehional'nyy aspekt)], Ternopil, Innovative economy, Vol. 3-4, P.100-104.

11. Oskol's'kiy V. (2017), «Report on the activities of the Union of Economists of Ukraine for 2016», [Zvit pro diyal'nist' Spilky ekonomistiv Ukrayiny za 2016 rik.] – Kiev, Spilka ekonomistiv Ukrayiny, 270 p.

12. Law of Ukraine "On Investment Activity" of 18.09.1991, as amended, (2017), [Zakon Ukrayiny «Pro investytsiynu diyal'nist'» vid 18.09.1991 r. zi zminamy ta dopovnennyamy] [Electronic resource] - available at: <http://uazakon.ru/ukr/ukr-zakon-ob-investitsionnoy-deyatelnosti.html>.

13. Gerasimchuk N.S. (1994), Economic and institutional conditions of investment activity [Ekonomichni i instytutsional'ni umovy investytsiyanoi diyal'nosti], Kiev, Economy of Ukraine, Vol.12.

14. Kireytsev G (2004), «Financial Management: Tutorial. Third edition, revised and supplemented» [Finansovy menedzhment: Navch.posibnyk. Vydannya tretye, pereroblene i dopovnene], Kiev, Tsentri navchal'noyi literatury, 531 p.

15. Podderyogin A. (2005), «Finances of enterprises: Textbook» [Finansy pidpryyemstv: Pidruchnyk] Kiev, KNEU, 546 p.

16. Ishchenko M. (2014), «Theory of estimation of financial and economic results of activity of industrial enterprises», [Teoriya otsinky finansovo-ekonomichnykh rezul'tativ diyal'nosti promyslovykh pidpryyemstv], Kryvy Rih, edn Kozlov, 422 p.

Keywords: investment resources; economic development; efficiency of attracting investment resources.

Ключові слова: інвестиційні ресурси; економічний розвиток; ефективність залучення інвестиційних ресурсів.

Ключевые слова: инвестиционные ресурсы; экономическое развитие; эффективность привлечения инвестиционных ресурсов.